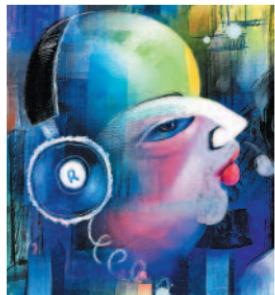

కాలో సెంటరినల్లి ప్రతి తింగళం ప్రతియోబ్భురూ తలుపుబేకాద గురి నిగదియాగిప్పు; నిగదిత గురియన్న శేకడా 20రష్ణవదరూ మీరబేకంబ నిరిల్కే అఫీసిన వేళాపణ్ణయి మహత్త్వపన్ను కడిమె మాడిద్దపు. మోగెదప్పు నీరు, అగెదప్పు నేల; ఈ తింగళ సాధన ముందిన తింగళ గురిగి అడిపాయివాగువ సంప్రదాయి. ఆకాశదేరక్కే పరుత్తలే హేంగువ ఈ మేణ్ణలుగళ హిన్నలేయల్లి తాను తడవాగి బందదప్పు యారూ నోచలీలు ఎన్నపుదర బగ్గె గమనశోడడే తన్న నిగదిత సాఫ్ట్వరదల్లి కుల్లితు ఆ దినద కెలసక్కే సిద్ధనాద ఆత్మారామ అఫీసిన కెలసదల్లి పూర్తియాగి తొడగిసికొండ.

‘హలోఇ, చింపేజో కెసో సప్పోఇచో కడెయింద మాతాడ్చిరోఎము. తమ్ము హేసరు?’
ఆ కడెయింద లుత్తరవిల్ల.

అఫీసినల్లి అవన కెలస పేసో సప్పోఇచో. హలపు కంపనిగళు తయారు మాడిద దినేఁచెయింగి పరికరగళన్న బళసలు గ్రాహకరిగి సహాయ మాడుపుదు అవర కెలస.
పోలిన ఇన్నోందు

కడెయల్లిద్దవర పాలిగి ఆత్మారామనో అథవా అఫీసిన మత్తారో ఆ సామానిన కురిత నిప్పటారు. ఆదర వాస్తవదల్లి అయి కంపనిగళు ఒదిగిసిద ‘పవరో స్క్రైన్సోమ్మై ఒత్తినోఎడు,’ ‘ప్రవః స్వాటం మాడు,’ ‘కేబలో చెసో మాడు,’ అథవా ‘అల్లి హిసు దిఇజ హత్తిశోండిదెయిం నోఎడు’ ఎంబ ప్రశ్నలైత్తరగళ మరుపారవమ్మ ఒప్పిసుపుదష్టే అవర కెలస. తింగళింప్పత్తినల్లి గ్రహణతిగళంతె బుదలాగువ ఈ పరికరగళన్న బళసి తిల్లిదుకోబ్బుపుదిరలి, నోఇరువ సాధ్యతెయిం కడిమెయిరువాగ సరియాగి ఉన్నతిరిసుపుదు, హతారాగిరువ గ్రాహకరన్న త్యప్తి పడిసుపుదు హేఁగే? ఈ అసాధ్య కెలసగళ

యికసు తన్నంతవర యశస్విన మానదండవాదరే హేఁగే! సుత్త కణ్ణాడిసిద; “గ్రాహకన త్యప్తియే నమ్మ ఉద్దేశ.” “యావుదే భరవసేగళన్న కొడదిరి.” “గ్రాహకరన్న శాంతగోలీసి, అల్లియురేగు తాళ్ళీయిందిరి.” “నిమ్మ కరెయన్న త్వరితవాగి ముగిసి,” “ప్రాడక్షిన ఇతిమితిగళన్న ఒప్పికోబ్బువాగ ఎచ్చరికెయిందిరి.”... ఒండచోలిందు హోందికెయాగద హేలిగెగలి. అపుగళన్న మనన మాడుత్త మత్తొమ్మే కరే మాడిద్ద గ్రాహకరన్న ఎచ్చరిసిద.

‘నిమ్మ విచింభక్కే క్షమిసి, నిమ్మ హేసరు? మత్తు గ్రాహక సంబేషి?’

“ననగ్వావ మహా కెలస ఇదే అంత విచింభ ఆగోదు. నినగమ్మ తడ ఆయ్యల్ల, ఎల్ల సరియాగిద్దా?” ఐవత్తు-అరవత్తు దాటిద వ్యధ మహిళీయ దని. ధ్వనియల్లి సిణ్ణన కంపనవిల్ల, అనుకంపద భాయి మాత్ర.

“నాను... నావు... చెన్నాగియే ఇద్దిచి. గ్రాహకర సంబేషి జ్ఞానరింద తడ ఆయ్యు. నినగే హేఁగ సహాయ మాడ్చి?”

“సహాయ మాడోఎ బదిగిరి, నీను యాకోఎ మంకాద్చియేయా?” అవన ఎల్ల రక్షణగళన్న కళచిడెవంతే మాబటల్ల సహానుభూతియ ప్రశ్న.

“నాను చెన్నాగియే ఇద్దాని మాడెవో, నీపు యావుపుదర కురితు మాతాడలీక్కే పోలో మాడిద్ది?”

“అవెల్ల బెఇజ, మోదలు పనాయ్య అంత హేఁలు” అవళచ్చు అదే హణ.

“నిమ్మ గ్రాహకర సంబేషి...”

“ననగూ నిన్నంధవనో మగ ఇద్దానే, ఒమ్మ పనాయ్య అంద్రె...” అవళచ్చే కథ హేఁలు శురుపిణ్ణుకోండఱు. ఆత్మారామ ప్రయుక్తిసిదాగల్ల అవలు మత్తే తన్న నిరూపణేగ